

Қазақтың ер азаматтары арасында сирек кездесетін ісмерлік өнері қанмен дарыған Берік Ысмайылов сән бизнесінің құпияларымен бөлісе келіп, өзінің алғашқы мамандығы авиациялық зауыттың инженер-конструкторы болғанын айтады. Он саусағынан өнер тамған ол қазір халықаралық дәрежеде кең танылған сәнгер.

— Әке-шешем қарапайым жұмысшы, отбасындағы 9 баланы тек адал еңбектерімен ғана өсіріп жеткізген адал да, еңбексүйгіш адамдар болды. Жаз шыға егін егіп, күзге қарай оны жиып-теріп, сатып дегендей, тек қана еңбекқор болуға тәрбиелендік. Өмірі май құю станциясында жұмыс істеген әкем соғыс ардагері, қадірлі ақсақал болды. Әкем де, атам да өз әкелерінен жалғыз болған екен, шешем де жастық шақтары ашаршылықпен, одан кейін соғыспен сәйкес келіп, көп қиыншылық, жетімдік көрген адам.

Әкемнің жалақысы 69 сом болатын, газет таратушы, еден жуушы болып істеген анамның да айлығы жартымсыз еді, соған қарамастан ол кісілер егін егіп, мал өсіріп дегендей, үйдегі 9 баланың бәріне жоғарғы білім алып берді.

Өзім өмір бойы құрметтеп өтетін әкем мен анам бір жылдың ішінде бірінің соңынан бірі өмірден озды, ол кісілер бақилық болғанымен өнегелері біздің жадымызда қалды, бәріміз де Аллаға шүкір деп айтайын өз еңбегімізбен күн көріп келе жатырмыз.

Берік Ысмайловтың «Жоқтау» деп аталатын сәнді киім үлгісі 2004 жылы халықаралық байқауда бас жүлдені жеңіп алды. Жеке мұрағаттағы сурет.

ұят саналмайтын, өзім үйдің алтыншы баласы болғандықтан маған үлкен бауырларымның бар ескі киімдері бұйыратын. Қанша жерден ұят емес дегеніммен, сол кезде бала болсақ та аздап намыстанатынбыз.

Тіпті бір күні әпкемнен қалған пүліш пальтоны маған кигізіп қойғаны бар үйдегілердің. Осындай кездерде мен өзіме бұйырған ескі киімдерді алып, өңін өзгертіп, пішінін ауыстырып дегендей, басқаша етіп тігіп алатынмын. Осылайша менің дизайнер-конструкторлық өнерім балалық шақтан басталған.

Әрине, бірақ ол кездегі өзіме көйлек-шалбар тігіп алуым мен қазіргі деңгейімді салыстыруға келмес, дегенмен осы нәрсенің бастауы осылай болған. Оның үстіне анам жүгеріден, тарыдан, күріштен талқан жасап базарға апарып сататын, соны салуға поштаның сары қағазынан қол машинамен қалта тігетінбіз, машинамен іс тігуді осылай үйрендім.

Бірақ менің пішу, тігу деген шаруалар қолымнан келіп тұрса да, бұл өнерді әрі қарай жетілдіруге айналадағылардың күлкі етуі кедергі болып, бұл мамандыққа бармадым. Оның үстіне баланың көбі ұшқыш, инженер болуды армандайды ғой, мен де Ресейдің Омбы қаласындағы политехникалық институтты бітіріп, инженер мамандығын алдым.

Сөйтіп, 1985 жылы дипломымды алып, Ташкенттегі авиациялық зауытқа инженер-конструктор болып кіріп, сол жерде 11 жыл жұмыс істедім. «ИЛ 76 МД» деген әскери ұшақты жасадық.

Әйелім Гүлнәрдің де мамандығы инженер, екеуміз осы зауыттағы «31-цех» деп аталатын плаза цехында жұмыс істедік, ол жақта бұл цехты қатты құрмет тұтады, бір кезде мұнда Өзбекстанның президенті Ислам Каримов та жұмыс істеген. Ол кезде кеден деген ашылған кез болатын, одан өткізбейтіндіктен автобустан түсіп қалып, көпірдің астымен өтіп келетінмін. Алматының милициялары заттарымызды тартып алып, өзімізді қуып жіберіп, талай қиындықты көргенбіз...

1990 жылдардағы Совет одағының ыдырауы бұл зауытқа да қиындығын тигізіп, бізге төлейтін 120 рубль ақша ештеңеге жетпейтін болды, сол кезде осы тігін өнерін қайта қолға алдым. Киім тігіп, демалыс күндері Ташкенттің базарына шығарып сатып жүрдім, біреулер көріп қоймасын деп көзіме қара көзілдірік тағып алатынмын, кейіннен ол жақта сатушыларды қудалай бастаған соң, Алматыға тасып әкеліп, «Қызыл таң» дүкенінің алдында сатып та жүрдім.

Ол кезде кеден деген ашылған кез болатын, одан өткізбейтіндіктен автобустан түсіп қалып, көпірдің астымен өтіп келетінмін. Алматының милициялары заттарымызды тартып алып, өзімізді қуып жіберіп, талай қиындықты көргенбіз.

Елге оралмас бұрын мен 1992 жылы
Ташкенттегі пәтерімді сатып, Мәскеуге кеттім.
Сонда барып атақты дизайнер Любовь
Красникова - Аксенева деген маманнан дәріс
тыңдап, екінші білімімді жалғастырдым.

Берік Ысмайлов қазақ әншісі Роза Рымбаевамен және ресейлік танымал сәнді киім шебері Вячеслав Зайцевпен (сол жақта) бірге. Жеке мұрағаттағы сурет.

Магомаев, Нани Брегвадзе, Людмила Зыкина сияқты әртістердің имиджінің ауторы. Мен ол кісіден 4 жыл оқып, оның тігін жүйесіне арналған кітабын келісімшартпен Қазақстанға алып келдім.

Сөйтіп, ұстазымның әдісімен «Любакс» мектебінде 1995 жылдан бері конструкторлар дайындай бастадым. Оларға 3 айдың ішінде киім пішудің ең оңай тәсілдерін оқытып шығарамын, осы уақыт аралығында біз 4-5 жыл оқитын материалды үйретеміз, біздің аналарымыз матаны қарыстап өлшейтін еді ғой, мен де сол әдісті пайдаланамын.

Менен оқып үйренгендер (олар Қазақстанның түкпір-түкпірінен келгендер) өздерінің тұратын аймақтарына барып, тігін ательелерін ашып, әрі қарай жұмыс істеп жол тауып кетіп жатыр, маған рақметін айтып хабарласып тұрады, бұл да болса өзімнің азғантай жетістігім деп білемін.

Бұған қоса өзімнің ауторлық сән салонымды аштым, ол жерде еліміздің эстрада жұлдыздары мен депутаттар, тағы басқа танымал адамдар келіп киімге тапсырыс беріп, олармен қоян-қолтық жұмыс істеудеміз.

Еліміздің танымал адамдарын өз қолыммен киіндіріп, олармен аралас-құралас жүргендігім, бала кезімде қол жетпестей болып көрінген Алматының төрінде жұмыс істеп, өнерімді ел бағалағаны үшін мен өзімді бақытты сезінемін, бұл үшін Аллаға мың шүкір деймін.

Қамшының сабындай дейтін ғұмырды бейнелі елестетсең, ол қамшының жуандығы, яғни сенің өміріңнің маңызды болуы тек қана өзіңе, еңбегің мен ниетіңе байланысты дер едім.

Courtesy Photo

Берік Ысмайловтың Алматыдағы сән салоны. Жеке мұрағаттағы сурет. әлемдік аренаға шығуға менің бір өзімнің қаржылық мүмкіндігім қолбайлау болады, бұл менің өзіме қатысты айтып отырғаным, мен сияқты қаншама мамандар осылай «қысқа жіптің күрмеуге келмейтіндігінен» алысқа ұзай алмай отыр.

ANP 20 2007

